

عضو کمیسیون اصل ۹۰ مجلس ضمن مخالفت با تشکیل سندیکاهای کارگری:

وضعیت شرکت هفت تپه محصول تفکر نئولیبرال است

ماجرای دنیباله دار شرکت نیشکر هفت تپه هنوز به سرانجام نرسیده اما کارگران پس از ۷۰ روز اعتصاب مجدد به کار بازگشتند. خلع ید مالک فعلی از مطالبات جدی کارگران معترض شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه است و هنوز امیدوار هستند که شرکت از دست مالک کنونی خارج شود. اما هفت تپه چرا به این مرحله رسید؟ برای این سوال پاسخ‌های بسیاری مطرح شده است. یکی از اعضای کمیسیون اصل ۹۰ مجلس معتقد است وضعیت هفت تپه محصول نوعی سیاست‌گذاری اشتباه دولت با رویکرد نئولیبرالی است.

منتقدان ساختار اقتصاد نئولیبرالی در کشور می‌گویند «توسعه را باید از وضعیت پایین‌ترین و ضعیف‌ترین مردم جامعه سنجید» اما نگاه نئولیبرالی برعکس این است. شاخص توسعه باید از محروم‌ترین نقاط یک کشور در نظر گرفته و بررسی شود. دور افتاده‌ترین نقاط در کشوری مانند سوئد همان قدر توسعه یافته است که در مرکز آن کشور توسعه وجود دارد. در مقابل عده‌ای نیز نظر دیگری دارند. آنها معتقد هستند که در ایران و تحت تأثیر تبلیغات جریان‌های چپ، لیبرالیسم به بعد اقتصادی، آن هم به راست‌گرایانه‌ترین تفاسیر از این بعد، تقلیل داده شده است. این گروه می‌گویند: «اگر مدعی هستیم نظام یک کشور لیبرالیستی یا نئولیبرالیستی است باید این ادعا را علاوه بر بعد اقتصادی در ابعاد سیاسی، اجتماعی و فرهنگی آن کشور نیز نشان دهیم». بحث میان معتقدان این دو تفکر همواره وجود دارد. «احمد نادری» نماینده تهران در مجلس در گفت‌وگو پیش‌رو که با خبر هفت تپه مهر انجام داده، به مسأله «هفت تپه» و «بچیدگی‌های سیاست اقتصادی دولت» پرداخته است.

از نظر شما مسئولان ملی این دغدغه را نداشتند یا مسئولان محلی؟
هم ملی و هم استان. ۴۹ روز تجمع بود اما فرماندار فقط روز اول با دوم آمد و دیگر نیامد و مسأله را به امان خدا رها کرد. مسئولان استانی باید حضور پیدا می‌کردند و حداقل وضعیت را از کارگران جویا می‌شدند. بعد از ورود ما که به طور جدی کار کردیم و مسئولان را صدا کردیم و سه جلسه در مجلس تشکیل شده و دو جلسه آن با حضور سازمان خصوصی‌سازی بود و عملاً وی به نحوی اعلام کرد که «هیچ کاره است و تصمیم‌گیری جای دیگری است». وزیر اقتصاد را نیز صدا کردیم و من توثیب زدم و گفتم «ما شوخی نداریم و اگر ورود نکنید و حل نکنید ما شمارا استیضاح خواهیم کرد» و هنوز هم استیضاح و بحث نظارتی ما به قوت خودش باقی است.

استیضاح که باعث خلع ید نمیشود و باید قوه قضائیه و دیگر نهادها به اجماع برسند.

فعلی است. کار به جایی رسیده که به لحاظ اقتصادی فشار زیادی روی کارگران است. کارگران شروع به اعتصاب کردند و در یکی دو سال اخیر کارگران هر وقت می‌خواستند حقوق خود را دریافت کنند باید اعتصابی می‌کردند تا حقوقشان را بگیرند و این نشان‌دهنده آن است که مالکان اهلیت نداشته و ندارند. روزی که ما آمدیم ۴۹ روز از اعتصاب کارگران مقابل فرمانداری شوش می‌گذشت و در آن هوای گرم شوش این کارگران هر روز تظاهر تجمع داشتند و کسی هم به داد آنها نرسیده بود.

گویا کمیسیون اجتماعی قبل از کمیسیون اصل ۹۰ وارد ماجرای هفت تپه شده بود.
کمیسیون اجتماعی فعلی در همان برهه ورود پیدا کرد و در واقع موازی با ما و شاید مقداری بعد از ما وارد کرد. البته این را به فال نیک می‌گیریم. در هر صورت ما آمدیم و بعد از ۴۹ روز تجمع بین کارگران حضور پیدا کردیم و این تجمع به جایی رسید که ضد انقلاب و کمونیسم کارگری، ایران اینترنشنال بی‌بی‌سی فارسی روی آن سوار و گزارش‌های رای به صورت روزانه و هدف‌روری این قضیه تولید می‌کردند و وضعیت نظام را به اینجای نشان می‌دادند که جمهوری اسلامی به کارگران ظلم می‌کند و چیزهایی شبیه به این مباحث را دیدیم که برانزده نظام نبود. ببینید یک مسأله شکل گرفته که ابعاد ملی و فراملی پیدا کرد و این مسأله باید حل می‌شد. ما حس کردیم از عهده برخی مسئولان دولتی یا خارج‌است یاز عهده آن بر نمی‌آید یا حداقل دغدغه‌ای برای حل مشکل ندارند، برای همین مجلس زود ورود جدی خواهیم داشت و کاملاً جدی هستیم.

آیا استیضاح وزیر فقط برای اهرم فشار است؟
خیر ما جدی هستیم. عرض کردم که ما نمی‌خواهیم دولت از وزیر محروم شود اما اگر وظیفه‌اش را به درستی انجام ندهد و با مجلس بازی کند و نظر نهادهای نظارتی را نادیده بگیرد و نظر غلط دولت را پافشاری کند ما حتماً استیضاح می‌کنیم و همچنان روی نظر استیضاح «دژپسند» ایستاده‌ایم. ما دو هفته وقت دادیم. بعد از تعطیلی مجلس، مجدد وزیر را صدا خواهیم زد و ورود جدی خواهیم داشت و کاملاً جدی هستیم.

شما چند مرتبه در مصاحبه‌ها پستان دولت را درازی سیاست‌های نئولیبرال دانستید و آن را نقد کردید. آیا این تفکر نئولیبرال در سایر ارکان نفوذ پیدا کرده است؟
ببینید سیاست نئولیبرال خطی است که از دولت بعد از جنگ آمد و خودش را در نهادهای اقتصادی کشور مستقر کرد. فراع‌التحصیلان مکاتب غربی آمدند و در نهادهای اقتصادی خیمه زدند و در دولت مردم رفسنجانی شروع به سیاست‌گذاری با این نتیجه آن می‌شود

نهادهای نظارتی یعنی قوه قضائیه، دیوان محاسبات و مجلس کمیسیون اصل ۹۰ با کلیت مجلس در جمع‌بندی و گزارش اولیه خودشان این بود که مالک اهلیت ندارد. دولت تاکنون واکنش نشان نداده و معتقد است که وی اهلیت دارد و دلیل اصرار دولت را متوجه نشدم. دولت اصرار بیش از حدی دارد که مالک باید بماند و اهلیت دارد و کشگری‌های سازمان خصوصی‌سازی و وزیر اقتصاد این را تاکنون نشان داده است. البته ما پیگیری‌های خودمان را دنبال و تا حصول نتیجه پیش می‌رویم. قوه قضائیه قبلاً نظرش را داده و اکنون در حال بررسی است. سازمان بازرسی در سه جلسه اخیر به طور شفاف نظرش را اعلام و گفت «از نظر ما مالک اهلیت ندارد». دیوان محاسبات در گزارش اولیه‌اش اصرار دارد که مالک اهلیت ندارد و البته تحقیق و تفحص وجود دارد و مجدداً تحقیق و تفحص انجام و نتیجه آن اعلام می‌شود. وقتی نهادها می‌گویند «اهلیت ندارد» قاعداً باید سلب مالکیت و خلع ید شود.

همین وضعیتی که داریم. چون باید در حاشیه قرار بگیریم. نتیجه‌اش می‌شود تولید داخلی معنا ندارد، باید مناسبات داخلی ما را مرتبط با مرکز بیندیم، ما خودمان در داخل نمی‌توانیم کاری کنیم و باید رو به غرب باشیم، برای همین دروازه کشور به روی واردات باز می‌شود که در این دولت اتفاق افتاد. می‌خواهند متکی به بیرون باشیم، در واقع یک سیاست واردات‌محور شکل گرفت که ضربه آن به تولید ملی است و نمونه آن ضربه به هفت تپه و جاهای دیگر است. سیاست نئولیبرال همین است.

پس نهادهای نظارتی کجا بودند که این سیاست به فراز خودش رسیده است. سؤالی که پیش می‌آید این است که شما به همین میزان که نئولیبرال را نقد می‌کنید، در مقابل به حقوق سندیکا توجه خواهید داشت؟ اکنون کارگران معتقد هستند که سندیکای کارگری مورد بی‌مهری قرار می‌گیرد. آیا مجموعه شما به حقوق فعالان سندیکایی گوشه چشمی خواهند داشت؟

اصلاً ما سندیکا و بحث‌های چپ بیرون بیاییم. من می‌خواهم مدل بومی آن را مثال بزنم. البته شما درست می‌گویید که نهادهای نظارتی کجا بودند. اولاً بگویم که نهادهای نظارتی خودشان هم درگیر این مسأله شده بودند و هستند یعنی در واقع نهادهای نظارتی مثل مجلس و نهادهای نظارتی ذیل آنکه در دوره‌ای خودش درگیر همین سیاست‌ها بوده و هست و مجلس قبل همراهی می‌کرد چیزی جز بزواک صدای دولت نبود. قوه قضائیه نیز در دوره‌های پیشین چیزی جز همراهی با این سیاست‌ها از آنها ندیدم.

ما این است که طبق قانون خودمان شوراهای اسلامی کارگری را می‌توان تقویت کرد و به مدل‌های دیگر بومی می‌توانیم به آنها برسیم اما مسأله این است که اینها را اما صوری کردیم و اگر صدای مخالفی بوده اجازه بلند شدن این صداها داده نشده است

روحانی چیزی جز نسخه سیاست‌های دولت آیت‌الله رفسنجانی نیست، باین تفسیر که اکنون دهه ۷۰ نیست، هم اکنون دولتمردان روحانی به صراحت می‌گویند که «ما باید در ذیل غرب باشیم». در دهه ۷۰ خاطر جو جنگ و انقلاب نمی‌توانستند این را بگویند اما اکنون علناً می‌گویند که ما راهی جز در حاشیه مرکز یا غرب قرار گرفتن نداریم که همان نظریه مرکز پیرامون است. در رویکرد نئولیبرال، هسته این است که ما باید اقتصاد بازار آزاد را دنبال کنیم و دست دولت را کوتاه کنیم و البته این سیاست‌ها در مرکز است و چیزی که در حاشیه‌ها در حال جانداختن آن است، این مسأله است که می‌گویند «ما بدون مرکز نمی‌توانیم». یعنی ما باید با آمریکا و غرب وصل باشیم که بتوانیم. نهادهای بین‌المللی مثل صندوق بین‌المللی پول اساساً عهده‌دار این مسئولیت بودند که با سیاست‌هایی در وام‌دادن و اعطای تسهیلات به کشورها و شروطی که می‌گذارند، کشورها را به سمت سنتی یا مرکز مدیریت کنند. سیاست نئولیبرال چند جز این نیست و در این دولت اوج گرفته و در نتیجه آن می‌شود

و اساساً سیاست نئولیبرال آن قدر قوی بوده است که نگذاشته این صداها شنیده شود. در نهایت اوضاع شده همین که داریم می‌بینیم. این باید به صورت سیستماتیک اصلاح شود و ما در مجلس شروع کردیم و جلو خواهیم رفت اما کلیت سیستم باید پای کار بیاید و دوباره نحوه واگذاری‌ها بازنگری شود. آنهایی که باید ابطال شوند، زودتر ابطال شوند قبل از اینکه ضرر بیشتری بدهند. فقط شرکت هفت تپه نیست، شرکت هپکو هست. مجموعه کرمانشاه هست. دشت مغان و دیگر جاها که صدای به زودی در خواهد آمد. نحوه واگذاری، فردی که به آن واگذاری شده و فرایند واگذاری سه مؤلفه‌ای هستند که ماقاطعاً طریق بررسی این‌ها به چیزهای بیشتری می‌رسیم. باید فکری در این خصوص جدی کرد. مجلس وارد شده و امیدوارم باقی قوانین وارد شوند.

اگر دولت می‌توانست، چرا شرکت‌ها را هاکر دولت‌نواست آنها رانگه دارد؟
دولت در ایران خیلی قوی است. این گونه نبود که دولت چون نمی‌توانست، واگذار کرد. به نظرم

از سندیکا و بحث‌های چپ بیرون بیاییم. طبق قانون، شوراهای اسلامی کارگری را می‌توان تقویت کرد و به مدل‌های دیگر بومی می‌توانیم برسیم اما مسأله این است که اینها را ما صوری کردیم و اگر صدای مخالفی بوده اجازه بلند شدن این صداها داده نشده است

انگیزه و فرایندهای دیگری بوده است. اسناد، همه اینها را نشان می‌دهد. نحوه واگذاری به این فرد جالب است. ۳۰ هزار هکتار مجموعه هفت تپه به همسراه متعلق است و ماشین‌الاتی که دارد با ۶ میلیارد تومان پرداخت شده و همین باید بررسی شود که چگونه است ۳۰ هزار هکتار به قیمت ۶ میلیارد پرداخت می‌شود و دیگر مسائل باید مورد بررسی قرار گیرد. پس در واگذاری انگیزه‌های دیگری وجود داشته است و البته روی این مسأله کار می‌کنیم و ماجراهایی را که برای رئیس سابق خصوصی‌سازی ایجاد شده است، نشان می‌دهد قصه عمیق‌تر از این حرف‌هاست اما این پیش فرض غلط است که اگر دولت می‌توانست هفت تپه را نگه می‌داشت. **طبق بررسی‌هایی که انجام شده، شرکت هفت تپه با جمعیتی نزدیک به ۵ هزار نیرو و با توجه به سیاست‌های کلی نیشکر برای تغییر از حالت سنتی به مدرن قطعاً در آینده تعدیل نیرو‌هایی دارد. در اینجا نیز ممکن است تبعات اجتماعی به دنبال داشته باشد؟**

ببینید اینها نیروهای ثابت نیستند که می‌فرمایید. در واقع هزار و خورده‌ای نیروی ثابت و باقی نیروهای فصلی هستند که اتفاقاً همین‌ها هستند که کار را پیش می‌برند. به نظر من این بحث اصلی ما نیست و باید بعداً درباره آن صحبت کنیم.

روزنه امید برای آینده هفت تپه وجود دارد؟
بستگی به کنشگری دولت دارد. ما یعنی نهاد مجلس به عنوان نهاد نظارتی و دیگر نهادها اصرار داریم که جلوی این ضرر را از همین جا بگیریم چون منفعت ملی است. به نظرم اگر جلوی این ضرر و فاجعه هفت تپه را بگیریم و در یک شیویی یعنی مجموعه کلی نظارت با یک برنامه‌ریزی صحیحی به سمتی برویم که هفت تپه به سابق برگردد که از ۱۰۰ هزار تا ۷۰ و ۸۰ هزار تن هم تولید داشته است، بگذرد و این تولید معقول است. اگر این کنشگری مورد نظر رقم بخورد و مالک فاقد اهلیت بررسی این‌ها به چیزهای بیشتری می‌رسیم. باید فکری در این خصوص جدی کرد. مجلس وارد شده و امیدوارم باقی قوانین وارد شوند.

اگر دولت کنشگری نکرد و خلع ید ایجاد نشد، چه باید کرد؟
در حال حاضر به سمت خلع ید رفتیم اما اگر خلع ید اتفاق نیفتاد ما کنشگری خودمان را ادامه می‌دهیم. مجلس و نهاد‌های نظارتی محکم روی خلع ید ایستاده‌اند.

در حال حاضر به سمت خلع ید رفتیم اما اگر خلع ید اتفاق نیفتاد ما کنشگری خودمان را ادامه می‌دهیم. مجلس و نهاد‌های نظارتی محکم روی خلع ید ایستاده‌اند.

اخبار کارگری

دیدار قالبیاف با کارگران لوله‌سازی اهواز

کارگران لوله‌سازی اهواز در دیدار با رئیس مجلس، مطالبات خود را مطرح کردند. به گزارش ایلنا، روز جمعه در حاشیه بازدید محمدباقر قالبیاف از شرکت لوله‌سازی اهواز، برخی کارگران با قالبیاف دیدار کردند. این کارگران از دغدغه‌های خود در راستای اجرا نشدن صحیح طرح همسان‌سازی حقوق در شرکت لوله‌سازی اهواز انتقاد کردند که پس از سخنان دوطرفه مقرر شد مسئولان برای حل مشکل تلاش کنند. به گفته کارگران، همسان‌سازی حقوق میان کارگران قرار داد مستقیم و پیمانکاری‌ها رعایت نمی‌شود و این مسأله مشکلات بسیاری را برای کارگران پیمانکاری به وجود آورده است. کارگران لوله‌سازی اهواز انتظار دارند مسئولان به قول‌های داده شده عمل کنند و یکسان‌سازی حقوق به صورت تام و تمام اجرایی شود. آنها انتظار دارند همه کارگران از حقوق و مزایای همسان برخوردار شوند.

تجمع جمعی از بازنشستگان مقابل تأمین اجتماعی

صبح دیرروز جمعی از بازنشستگان با حضور مقابل سازمان تأمین اجتماعی، خواستار بازنگری در فرمول‌های همسان‌سازی و پرداخت بدهی‌های دولت شدند. به گزارش ایلنا، مهم‌ترین خواسته این بازنشستگان تجدیدنظر در فرمول‌های همسان‌سازی است. آنها می‌گویند سوابق سابقه‌ای بازنشستگان سخت‌وزن‌آور در محاسبات همسان‌سازی منظور نشده است. بازنشستگان در عین حال خواستار پرداخت بدهی‌های دولت به سازمان‌ها هستند و می‌گویند، مقامات سازمان برای بهبود معیشت بازنشستگان باید به دولت فشار بیاورند تا مطالبات سازمان را برپا دارند. این بازنشستگان با انتقاد از وضعیت بد معیشتی خود، خواستار بهبود سطح زندگی کارگران بازنشسته هستند و معتقدند افزایش ناچیز مستمری‌های توفیق‌حاصل‌عمیق دریافتی بازنشسته باخاطر قرار اجبران کند.

طرح تحقیق و تفحص از تأمین اجتماعی کلید خورد

طرح تحقیق و تفحص از سازمان تأمین اجتماعی در کمیسیون اقتصادی مجلس کلید خورد. به گزارش ایلنا، «سیدغنی نظری» عضو هیأت رئیسه کمیسیون اقتصادی مجلس در این رابطه گفت: نمایندگان زیادی طرح تحقیق و تفحص از سازمان تأمین اجتماعی را امضا کرده‌اند و در زمان حاضر این طرح تقدیم هیأت رئیسه شده است و در نوبت دستور کار جلسه علنی مجلس قرار دارد. این طرح به تفحص از عملکرد مالی سازمان تأمین اجتماعی به خصوص در حیطه شستا و هلدینگ‌های آن اختصاص دارد. به گفته نمایندگان امضاکننده، محورهای طرح به این شرح است: ضعف عملکرد و نحوه انتصابات در شستا، بیمه کارگران ساختمانی، بیمه فرشبافان و قالبیافان و بیمه بیکاران، عدم رعایت عدالت در سرمایه‌گذاری‌ها، عدم رعایت عدالت اجتماعی در حوزه درمان، پرداختی‌ها در سازمان تأمین اجتماعی، انتصابات در این سازمان و همچنین حقوق‌های نجومی برخی از مدیران.

رئیس اتحادیه صیادی سیستان و بلوچستان: صیادی باید مشمول مشاغل سخت و زیان‌آور شود

رئیس اتحادیه صیادی سیستان و بلوچستان با انتقاد از اینکه صیادی در گروه مشاغل سخت و زیان‌آور قرار نگرفته، خواستار مساعدت نمایندگان مجلس در این زمینه شد. به گزارش ایلنا، سلیمان آرایش به ایلنا گفت: علاوه بر اینکه صیادی با تلاش زیادی همراه است و افراد برای این کار باید از بدن خود بسیار کار بکشند، صیادان با انواع و اقسام خطرات از جمله توفان، خطر درازان در یایی و... روبه‌رو هستند. وی ادامه داد: جالب است که مشاغلی که آسیب کمتری دارند در زمره مشاغل سخت و زیان‌آور قرار گرفته، اما صیادی که آشکاراً آسیب جسمی و فشار به دنبال دارد، سخت و زیان‌آور نیست. این مسئول صنفی کشاورزی عنوان کرد: حداقل ۲۰ صیاد در یک لنج بردتی کار می‌کنند از این تعداد تنها پنج نفر بیمه می‌شوند و بیمه آنها هم به‌بیمه معمولی است. در واقع ما با دو مشکل روبه‌رو هستیم. بسیاری از صیادان بیمه نیستند، چون باید به صورت آزاد این کار را بکنند و این توان آنها خارج است. آنهایی هم که بیمه هستند سختی‌وزیان‌آوری کارشان لحاظ نشده است.